SLADKÝ ŽIVOT



Jennie Lucasová

Manželství s Italem

HARLEQUIN

Jennie Lucasová

MANŽELSTVÍ S ITALEM

Překlad

Adéla Schindlerová

Milá čtenářko,

a máme tu nový rok 2020. Doufám, že nám ty dvě dvojky a dvě nuly přinesou štěstí a pohodu a že to bude klidný a spokojený čas.

Nejen láska, vášeň a touha jsou hlavními tématy lednových příběhů v edicích Sladký život a Sladký život Duo, ale na řadu přicházejí i intriky, pomsta a únos. Vydejte se tedy spolu s Freyou Na francouzské pobřeží*, které je prvním příběhem z minisérie Prsteny pomsty. Víte, tak jako Hallie, že* Manželství s Italem *není žádnou procházkou růžovým sadem? Nebo snad stejně jako Millie neodoláte* Safírovému opojení*? Určitě se ale nechcete stát* Milionářovou rukojmí *jako Nessa, která toho však nakonec vůbec nelitovala. A jaký je* Řecký slib*? To ví jen Valentina… Chcete zažít stejné dobrodružství jako Eleni, která se v přestrojení vydá* Na maškarní ples*? Pak tedy neváhejte a za dlouhých zimních večerů si najděte čas jen sama pro sebe a ponořte se do světa romantiky.*

A citát na leden: Až když jsme našli lásku, víme, co nám v životě chybělo. *(John Ruskin, anglický spisovatel a umělecký kritik).*

Váš Harlequin

Jennie Lucasová

MANŽELSTVÍ S ITALEM



Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
The Secret the Italian Claims

První vydání:
Mills & Boon, an imprint of HarperCollins*Publishers*, 2018

Překlad:
Adéla Schindlerová

Odpovědný redaktor:
Ivana Čejková

© 2018 by Jennie Lucas
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o., Warszawa 2020
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život jsou ochranné známky, jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A. Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Woblink, Poland

HarperCollins Polska sp. z o.o.
02-516 Warszawa, ul. Starościńska 1B lokal 24-25

ISBN 978-83-276-4836-5 (EPUB)
ISBN 978-83-276-4837-2 (MOBI)
ISBN 978-83-276-4838-9 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Pro Hallii Hatfieldovou rodina znamenala všechno: domov, bezpečí a v horších časech i pomoc – když jim třeba doma na konci měsíce docházely peníze a z kuchyňských polic mizelo všechno, co bylo k snědku, vždycky byl poblíž někdo z příbuzných, kdo jim pomohl. Taková výpomoc v případě potřeby samozřejmě fungovala i opačným směrem.

Hallie se narodila a vyrůstala mezi měkkými zelenými Apalačskými kopci, ve starém dřevěném domě, který postavil její pradědeček. Jako dítě si s bratrem hrávala v lese, s matkou zpívala písničky nebo se s otcem v garáži vrtala v motorech starých aut. Už tehdy si představovala, jaké to bude, až vyroste a provdá se a až se jí narodí děti. Asi je bude vychovávat s málem peněz, ale určitě s velkou láskou, tak jak to dělají její rodiče, říkala si. S manželem budou stárnout poblíž její rodiny. Bude to dobrý život, protože takový je život s rodinou.

Ale pak, když jí bylo devatenáct, nečekaně přišla o všechno. O rodinu i o domov, o všechno, co pro ni znamenalo bezpečí. Nyní jí bylo čtyřiadvacet a celou její rodinou bylo novorozené dítě, které držela v náručí. Žila v New Yorku, neměla práci, neměla peníze a ani kam jít.

Ale copak by *tohle* bylo řešení?

Ne.

Hallie se rozčileně nadechla. „Ne. V žádném případě."

„Ale Hallie –"

„Říct tomu člověku o jeho dítěti?" Hleděla na kamarádku a pokračovala rozhodným, ale tlumeným hlasem, aby spící dítě neprobudila. „Po tom, co se ke mně tak špatně zachoval? Nikdy!"

Obě Halliiny kamarádky se na sebe významně podívaly. Seznámily se před několika měsíci v centru pro singl matky, nebo i budoucí singl matky, hledající spřízněné duše ve větší skupině žen s podobným osudem.

Hallie byla přesvědčená, že k tak rezolutnímu postoji měla důvod. Po celý život se snažila vidět v lidech jen to nejlepší. Pro všechny měla vždycky porozumění a ke všem byla laskavá. Zkrátka byla hodná, jak říkali lidé kolem ní. Jen jednoho člověka nenáviděla – Cristiana Morettiho. Po tom, co jí provedl, si nezasloužil vědět o existenci jejich dnes už tříměsíčního miminka.

„Ale je to přece jeho otec," opatrně řekla Tess Fosterová, baculatá, dobrosrdečná zrzka, která pracovala v pekárně svého strýce. Při svých slovech o něco pevněji sevřela své malinké dítě. „Hallie, vzpamatuj se, potřebuješ přece pomoc. Koho jiného bys o ni měla požádat než jeho?"

„Jsi hloupá, jestli nechceš, aby podporoval vlastní dítě," přidala se Lola Princeová, výbušná blondýna, v poslední době zvlášť podrážděná, asi proto, že na rozdíl od dvou kamarádek ještě neporodila. „A jsi hloupá?"

Hallie zaskřípala zuby. Stejnou otázku si v duchu často pokládala; a taky si na ni odpovídala: Ano, byla hloupá, ale dřív, když tak snadno podlehla svádění svého nejvyššího šéfa, miliardáře a hotelového magnáta, a kvůli jediné noci plné vášně se tak vzdala životního snu o nikdy se nehroutící rodině a láskyplném domově.

Ale kdyby kvůli celé noci! Kvůli jen polovině noci! Protože Cristiano ji o půlnoci ze své postele vyhnal a následujícího rána ji hned z místa pokojské v jeho hotelu nechal vyhodit!

Takže kdo něco takového mohl udělat? Jen sobecký prevít bez srdce. A tím on byl. Mužem, který ji bezcitně uvrhl do chudoby a udělal z ní bezdomovkyni – protože propuštěním z práce přišla i o byt společnosti, která jí tuto práci našla. To vše způsobil. Nejspíš to bylo jen proto, aby se vyhnul budoucím možným setkáním v jeho hotelu.

Hallie pohlédla na dítě sladce spící v jejím náručí. Jack. Když se narodil, vážil něco přes čtyři kila, a na váze přibíral a přibíral. Milovala ho vší silou svého srdce. Kdysi snila o různých věcech, i o tom, že bude mít dítě. Jack tedy byl zatím jejím jediným splněným snem. Snažila se, aby byl spokojený. Aby byl v bezpečí.

„Vždyť nemáš ani střechu nad hlavou," připomněla jí Tess. „Kde dneska přenocuješ? Pokud nezavoláš policii na svého bytného, tak nevím…"

„U mě zůstat nemůžeš," řekla Lola a obě ruce položila na své obrovské břicho. Nevysvětlila, proč Hallie u ní přespat nemůže, ale Lola nikdy nic z toho, co pronesla, nevysvětlovala.

„Byla bych ráda, kdybys mohla zůstat s námi, ale teta se strýcem by to nedovolili," ozvala se Tess smutně. „Už teď vyhrožují, že vyhodí i mě." Povzdechla. „Neměla jsi roztrhat šek, který ti ten padouch poslal v obálce po tvé šéfové. Žilo by se ti líp."

Hallie pozvedla bradu. „Mám přece svou hrdost."

„Ale bylo to sto tisíc dolarů," namítla Tess s mírnou výčitkou v hlase.

„Copak jsi věřila, že hrdost ti nakrmí dítě?" kousavě se zeptala Lola.

A Hallie svěsila ramena. Lola rozhodně nebyla utěšovatelka jako Tess, ale zase uměla přimět lidi, aby uviděli tvrdou, nelítostnou pravdu.

Poté, co jí její šéfová oznámila, že je propuštěná, vložila jí do ruky obálku. Hallie v šoku doklopýtala ven před hotel a až tam obálku otevřela. Našla v ní šek podepsaný Cristianem. Jako by si myslel, že jím jí platí za ztrátu panenství a zároveň získává právo se jí následujícího rána úplně zbavit. Vzteky šek roztrhala snad na tisíc kousků.

Teď si uvědomovala, jak by peníze změnily celý život jí i Jackovi. Nyní nemá nic. Jenže tehdy nevěděla, že právě otěhotněla.

Nejistou rukou si otřela čelo. Zaplatila za hrdost. Dneska by dala bůhvíco za to, kdyby šek měla v ruce. Dál litovat svého činu už nemohla, protože Lola si náhle stoupla doprostřed místnosti v suterénu kulturního centra a obklopená rozloženými skládacími židlemi a dalšími single matkami postávajícími kolem mísy s punčem a sušenkami, o nichž Tess neustále prohlašovala, že jsou strašně staré, upřela pohled na Hallii. „Tak pojď. Jdeme."

„Kam?"

„Navštívit otce tvého dítěte. Teď hned. Jinou možnost nemáš."

Hallie s ní v duchu souhlasila, ale při představě, že hledí to Cristianovy tváře, ji odvaha opouštěla. „Nemůžu."

„Proč?"

„Říkala jsem ti, byla jsem jen zářez v jedné z noh jeho postele. Byl krutý –"

Lola ji přerušila starostlivým hlasem. „Krutý? To jsi nikdy neříkala. Co ti udělal? Uhodil tě? Vyhrožoval ti?"

„To samozřejmě ne," stáhla se Hallie.

„Tak co ti tedy udělal?"

Hallie ucítila v krku knedlík. „Kašlal na mě."

Blondýnka uvolněně pohodila rameny. „No jo, kretén. Jsi si jistá, že je otcem dítěte?"

„Jsem. Ale kéž by nebyl!"

Lola na ni upřela nemilosrdný pohled. „Tak ho přiměj platit. Aspoň na dítě, když ne na tebe."

Hallie cítila knedlík v krku, který už jako by dostával hrany ostré jako žiletky. Zoufale potřebovala peníze. „Já opravdu nemůžu."

„Jinou možnost nemáš. Nemáš rodinu, která by ti pomohla. Vážně myslíš, že by ses měla vydat do útulku pro bezdomovce, zatímco Jackův otec žije v luxusním hotelu a popíjí šampaňské?"

Hallie se zhluboka nadechla.

„A pak," Tess, která se pomyšlením na děti snadno rozněžnila, pokračovala. „Nikdy nevíš, co se může stát, když mu o dítěti řekneš. Možná existuje vysvětlení pro jeho hrubiánské chování po té noci, kdy jste byli spolu, proč tě nechal propustit a ani neodpovídal na tvé vzkazy…"

Tess zmlkla. Dokonce ani ona nedokázala dál polykat svá vlastní, tak směšně znějící slova.

Hallie se na ni lítostivě usmála. Úsměv ze rtů se jí však hned vytratil.

Říct Cristianovi, že s ním má dítě? Vrátit se do luxusního hotelu, kde kdysi pracovala jako pokojská, a prosit o pomoc sobeckého, bezcitného magnáta a dát mu příležitost osobně odmítnout jak ji, tak dítě? Kdepak.

Když se ale podívala na své pokojně spící dítě, na jeho sladké, ve spánku se špulící rtíky, uvědomila si, že Lola má pravdu. Ano, snažila se přežít s hrdostí. Ale po poslední neshodě s majitelem bytu, který si najímala, skutečně neměla kam jít.

„Tak dobře," řekla chabým hlasem.

„Uděláš to?" zeptala se Lola a v jejím hlase zazněla úleva. Hallii napadlo, že Lola, přes občasná ostrá slova, pro něž nikdy nechodila daleko, je v nitru stejně laskavá jako Tess. Lola se jen snaží svou laskavost z nějakého důvodu skrývat.

„Máte pravdu," řekla zachmuřeně. „Nemám na výběr."

A tak se po deseti minutách všechny tři, i se dvěma miminy a Jackovým skládacím kočárkem, nasoukaly do jednoho taxíku. Ale když z něj zase před luxusní věžovitou hotelovou stavbou v centru města vystupovaly, Hallie už svého rozhodnutí litovala. Pouhá polovina noci s Cristianem ji skoro zničila. Jak mu může znovu pohlédnout do tváře?

Tess se svým dítětem pohodlně spočívajícím v závěsu na její hrudi zaklonila hlavu, aby viděla na vrchol mrakodrapu. „Tomu celému on velí?"

„On to celé vlastní."

Tess i Lola se k ní prudce otočily. Lola, kterou hned jen tak něco nepřekvapilo, na ni vykulila oči. „Tvůj ex je Cristiano Moretti?"

Hallii, která do kabely pro nošení děti položila Jacka a kabelu připevňovala k podvozku, se najednou skoro udělalo nevolno a jen přikývla.

„Myslela jsem, že je hotelovým manažerem," řekla Tess s úžasem.

„Nezáleží na tom, kým je," zareagovala Lola rozhodným hlasem. „Požaduj po něm to, co ti právem náleží. Děláš to pro Jacka."

Hallie pohlédla na Jacka, čímž si dodala odvahu, a vykročila dál. Šla pomalu. Minula do tmy zářící neonový nápis Modrá hodina, jméno jazzového klubu, který byl součástí Cristianova hotelu, a vzápětí i uslyšela hudbu. Srdce se jí sevřelo ještě víc. Snívala o tom, že i ona jednou bude v klubu vystupovat, takže když teď coby opuštěná matka bez prostředků na živobytí šla kolem něj a tlačila před sebou kočárek se synem, ucítila tíhu životní prohry. Zpěvačkou se nestala.

A co když Cristiano odmítne se s ní sejít? Nebo hůř, co když nebude chtít pohlédnout na svého syna a popře své otcovství?

Kéž by tak s ním mohla mluvit jako neviditelná a dostala od něj šek na stejnou sumu, jako byl ten, který roztrhala!

A uvědomila si, že slyší za sebou kroky. Zastavila se a nervózně se otočila. Pár kroků za ní šly kamarádky. „Vy jdete se mnou?“

„Jo. Abys to třeba nevzdala předem,“ odpověděla Lola.

„A aby ses necítila osamocená,“ dodala Tess.

Hallie se zhluboka nadechla, napřímila se a skrz otočné dveře vešla do lobby hotelu. Lobby hotelu Campania bylo působivé. Mělo hodně vysoký strop, zdi obložené lesknoucím se bílým mramorem a vybaveno bylo moderními křesly rozestavenými kolem několika stolů. Na jedné straně lobby byl dlouhý dubový stůl recepčního a uprostřed elegantní bar.

Hallie uvolnila kabelu pro dítě z podvozku kočárku a i s ní v ruce vykročila dál. Po několika třech krocích se zastavila – kolem ní procházeli krásně oblečení hoteloví hosté, kteří přišli za večerní zábavou.

„Co se děje?“ zeptala se Lola.

„Nemůžeš dál?“ otázala se Tess.

„Ne,“ odpověděla Hallie. „Výtah se otevře jen na otisk jeho prstu. Kromě toho má ochranku.“

„Tak mu zavolej.“

„Nemám na něj číslo. My jsme spolu před tím nikdy telefonicky nemluvili.“

Lola se zamračila. „Tys byla přijata jen na výpomoc při hotelových pracích, přiznej se.“

Hallie zrudla a sklopila oči. Pracovala pro Cristiana, ale mezi ní coby pokojskou a jím, miliardářem a majitelem šňůry mezinárodních hotelů, bylo snad padesát úrovní manažerů. „Pokoušela jsem se mu nechat vzkaz u sekretářky nebo –“

Prudce a krátce se nadechla a zmlkla. Z výtahu do lobby právě vyšel Cristiano.

Reakce okolí byl okamžitá. Jako kdyby na červený koberec vstoupila filmová hvězda. Lidé se k němu natáčeli, šeptali si, vzrušeně dýchali a sledovali jeho kroky. Kráčel dál a jeho doprovod, krásná, rty špulící

modelka, jejíž fotku Hallie viděla v trafice na titulní stránce nějakého časopisu, šla krok za ním. Teprve za ní šli dva Cristianovi asistenti a bodyguard. Hallie však viděla jen jeho. Ostatní jen jako rozmazané skvrny.

Cristiano Moretti měl široká ramena a v dobře padnoucím smokingu navenek vypadal jako solidní muž. Ale stíny na jeho tvářích a lesk v očích naznačovaly bezcitnost a krutost duše. Hallie na něj hleděla a chvěla se jak touhou, tak strachy. Vzpomínky na noc, kdy ji svedl, ji přemohly. Ta noc změnila celý její život.

Coby důvěryhodná pokojská v newyorském hotelu Campania byla toho dne požádána, jako ostatně čas od času už dřív, když byl majitel hotelu ve městě, aby uklidila jeho exkluzivní penthouse. Uklízela, ale pokaždé mimo jiné i oprašovala obrázky s jeho krásnou tváří, zatímco on v těch chvílích právě stával po boku slavných politiků a celebrit, a silně se do něj zamilovala. Podlehla představě, že není jen šíleně pohledný, ale i vážený a dobrý člověk.

Nebylo tomu tak.

Během minulého roku se určitě dobře bavil; *popíjel šampaňské,* jak poznamenala Lola. Na její existenci určitě zapomněl. Musí se mu připomenout.

V okamžiku, kdy se Cristiano otočil k ženě ve zlatavých šatech a něco jí říkal, podala kabelu s Jackem Lole. „Dej na Jacka pozor."

Lola se zamračila. „Bude chtít vidět svého syna," namítla.

Ale Hallie se zatvářila rozhodně. „Řeknu mu o něm tak, jak já chci."

„Ty ale jsi nerozumná, Hallie," začala Lola, ale Tess ji jemně uchopila za paži.

„Nech ji. Ať si to udělá po svém."

Hallie na Tess vděčně pohlédla.

„Dobře," odpověděla Lola upjatě.

Hallie polkla a vykročila proti Cristianovi, který se

už blížil ke středu lobby. Srdce jí bušilo. Kdyby bývala věděla, když se dnes odpoledne vypravovala do klubu pro samostatně žijící matky, že skončí tváří v tvář svému dávnému milenci na polovinu noci, možná by si nalíčila rty a vzala si na sebe něco jiného než staré, sluncem vybledlé šaty, do nichž nasoukala těhotenstvím ještě pozměněné tělo. Teď asi na ni vrhne jeden jediný pohled a podiví se, jak je možné, že se před rokem tak snažil, aby skončila v jeho posteli. Už s tím nic nenadělá. Ale nevadí, vždyť ani ona by s ním už nikdy nespala.

Opřela si chvějící se ruce o boky, aby na těch pár okamžiků, než Cristiano dojde k ní, skryla nervozitu.

Cristianův bodyguard vykročil před svého zaměstnavatele a snažil se mu uvolnit cestu. Pozvedl proti ní paže. „Promiňte, slečno."

V ten okamžik Cristiano zachytil její pohled. Na několik vteřin znehybněl. Na další vteřinu sevřel čelisti. „To je v pořádku, Luthere," řekl pak a šel k ní. „Co tady děláš, Hallie?"

Pamatoval si její jméno. Skoro ji překvapil. Uvědomila si, že už se chvěje celá. Věděla, že tentokrát je to důsledkem jeho blízkosti. Vždyť stál tak blízko, že se takřka dotýkali, a jeho pohled ji doslova pálil. Nechtěla hned začít o Jackovi. „Musím s tebou mluvit, Cristiano. V soukromí."

Cristiano najednou vypadal odtažitě. „To není dobrý nápad, Hallie."

„Chci ti říct něco důležitého."

„Řekni mi to teď."

„Tady? Uprostřed lobby?" Tváře jí hořely. Cítila, že jsou středem pozornosti přítomných. I modelka, stojící opodál, na ni zírala. Posměšně, ovšem. Nejspíš se teď všichni diví, pomyslela si Hallie, jak si ta strašně oblečená ženština dovoluje zastavit cestu Cristianovi Morettimu. A dokonce k němu hovořit!

Na chvilku málem ztratila nervy, málem se otočila a utekla.

Pohled na druhou stranu lobby, kde kamarádky stály po stranách kočárku, v němž spal malý Jack, jí však dodal odvahu. „Je to důležité."

„Nezajímá mě to," řekl a otočil se, aby pokračoval v cestě. Hallie si odvážně stoupla před něj.

„Buďto si promluvíme v soukromí," začala odhodlaně, „nebo ti tady udělám scénu, jakou si nedokážeš představit."

Cristiano se na ni dlouze zahleděl, jako by odhadoval, zda myslí svá slova vážně. Pak pozvedl ruku, aby zastavil bodyguardův pokus zasáhnout.

„Jdi na slavnost předem, Natalie," řekl modelce stále špulící rty. „Šofér tě odveze. Uvidíme se tam později."

Modelka ještě výrazněji sešpulila rty, pohledem bleskla po Hallii a pak se podívala na Cristiana. „Jistě, drahoušku," řekla a pak obřadnou chůzí modelky s boky vysunutými dopředu, jako by byla na molu při přehlídce Týden módy v New Yorku, se všem vzdalovala. Nepochybně její odchod sledovali i znalci módy, jichž v lobby luxusního hotelu určitě bylo nemálo. I Hallie jej sledovala. Jaké to asi je, tázala se sama sebe, když člověk má tolik pozornosti, kdekoliv se objeví? Pokud jde o ni, Hallii, nejradši by jako zpěvačka získala pozornost publika v klubu Modrá hodina.

Snad jen Cristiano modelku pohledem nesledoval. „Pojď za mnou," vyzval Hallii, otočil se na podpatku a vykročil, aniž se ujistil, že Hallie opravdu jde za ním.

Hallie pohlédla směrem, kde po stranách kočárku stály kamarádky, a pak následovala muže, kterého nenáviděla, aby se mu v jeho noře zpříma podívala do očí.

Cristiano Moretti svíral čelisti, když vešel do své kanceláře v prvním patře budovy. Rovnou zamířil k barovému stolku. Pozvedl jednu z karaf, vyňal z ní zátku a na okamžik se otočil k Hallii váhavě vstupující do kanceláře za ním.

„Skotskou?“

Zavrtěla hlavou.

Cristiano se otočil zpátky k barovému stolku, a nalil si do sklenice trochu whisky. Téměř za sebou cítil její úzkostné chvění. Vložil zátku zpátky do hrdla karafy a jedním pomalým, dlouhým lokem sklenici whisky vyprázdnil. Hrál o čas a uvědomoval si to.

Ano, sex s Hallií byl jeho velkou chybou. To ve svých pětatřiceti letech, po všech skandálech, které v minulosti zažil, dobře věděl. Otočil se k ní. „*Va bene*,“ řekl krátce. „Jsme sami. Co chceš?“

Hallie se začervenala. Váhala s odpovědí.

Cristiano na ní viděl, jak se snaží zformulovat odpověď. Ale nemusela by mu říkat nic. Stejně věděl, proč přišla.

Požádat o peníze přece, ne?

V duchu se proklínal. Jak mohl být tak nerozumný? Tušil, že se to stane. Jen ho překvapila, že se ukázala až po roce.

Asi si musela promluvit s právníkem, který jí vysvětlil, že má skvělý důvod ho zažalovat za nezákonné ukončení pracovního poměru. Zamyslel se. Proč ji vlastně hned nechal propustit?

Hleděl na ni a v tu chvíli skoro pochopil proč. Hallie měla velké oči, tak velké, že muž se v nich mohl utopit. A ty křivky! Ve volných bavlněných letních šatech měla tělo svůdnější, než si je pamatoval. Tmavé vlasy jí ve velkých vlnách padaly přes plná prsa téměř k úzkému pasu.

Ještě si pamatoval, jaké to bylo, když ji držel v náručí, když se její tělo klouzavě pohybovalo pod jeho tělem a jejich nahé paže a nohy se zamotávaly do prostěradla, které o hodinu dřív vzorně napnula.

Svedl ji. Bez pochyb. Toho dne po předčasném návratu do newyorského penthousu, v němž momentálně pobýval, slyšel její příjemně zastřený hlas. Zpívala si v jeho ložnici. Melancholická, působivá melodie ho